

това топло течане у настъ се забължва най-много зимѣ, кога отеднаждъ подухне горешть вѣтръ и сиѣгъ тъ земе да се топи. Морски ти течения помагатъ на корабиети да вървятъ скоро, кога тии отиватъ камъ къдѣто тече вода та.

3. Вѣтрове или въздушни течения ставатъ отъ същото то нѣшто, отъ което става и морското течане, сир. отъ това дѣто слънцето на едно място нагрѣва въздухъ тъ повече, отъ колкото на друго място. Течането на въздухъ тъ на земно то клъбо върви правилно и прилича на онова негово течане, което става на вратата, между двѣ стая, студена и горешта, кога отворимъ вратата та. Течането на въздухъ тъ на вратата въ такъвъ случай бива двойно: отгорѣ въздухъ тъ тече отъ топла та стая въ студената, а отдолу тече инакъ, отъ студената въ топла та. Това нѣшто лесно може да познае човѣкъ, кога земе въ ръка запалена свѣшть, и я занесе на вратата: ако тури свѣштьта горѣ пламень тъ ште климне камъ студената стая, ако я свали долу пламень тъ ште се обѣрне камъ топла та. Съшто такъво правилно течане на въздухъ тъ става и на земно то клъбо: нагрѣяний въздухъ, горѣ тече отъ ония страни, дѣто повече се нагрѣва, въ ония страни, които имать по-малко топлина, сир. отъ равноденникъ тъ камъ полюсти, а полярний долу тече отъ полюсти камъ равноденникъ тъ. Тогава на земно то клъбо штѣше да има само два вѣтра: полярний и равноденний; нѣ на земно то клъбо не духать вѣтрове само отъ полюсти камъ равноденникъ тъ и отъ равноденникъ тъ камъ полюсти, нѣ и по други посоки. Това става, 1-во, зашто то поврѣхнина та на земно то клъбо състои отъ двѣ разнородни пространства, суша и вода; отъ тия пространства сушата се нагрѣва по-скоро, нѣ и по-полека истинова. 2-ро, различни ти вѣтрове ставатъ отъ това, че на сушата има високи планини, които за въздушните течения е съшто то нѣшто, което е и за морски ти течения на материци ти.

Вѣтровети имать имена та на ония страни,